

HB 1836

HÍRADÓ

KÖNYVTÁRI

XL. ÉVF. 2. SZÁM 1996. FEBRUÁR

*A Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
dolgozóinak tájékoztatója*

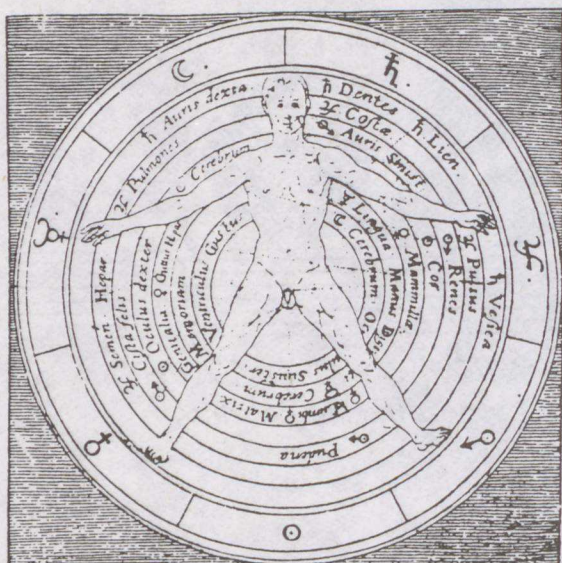
ZÁRÓTÁNC

Az 1995-ös év (a FSZEK hálózatában) a regionalizálás jegyében telt el. Ezt bizonyítják a régiók első munkatervei, ill. a januári jelentések; a különböző szintű értekezletek tematikái; vagy például a könyvtári nyílt napok előadásai; és (természetesen) az elmúlt hónapok Híradóinak beszámolóí is, amelyek a struktúraváltást a „kiépülés” pillanatában próbálták megragadni - a kerületi igazgatók faggatásával. Az interjúsorozat most lezárul. Utolsóként (de nem utolsósorban!) Szabóné Richlich Ilonával, az észak-pesti régió vezetőjével beszélget a Híradó abban a reményben, hogy a „zárótánc” valamiféle „körtánc” formájába rendeződik: hogy a koreográfia előírta lépések kisebb variánsai életet visznek az ismétlődés egyhangúságába; új szempontú kérdéseket, amelyek mentén (vagy hatására) újabb táncmultság indulhat...

P. Á.: - Stílusos kérdéssel kezdeném, ugye nem haragszol meg: bálba készültél vagy táncházba, amikor eldöntötted, hogy elmész a multságba? Tehát: hosszasan készültél a nagy eseményre, vagy csak a szoknyát váltottad farmemadrágra, hiszen abban könnyebb ugrálni. Azért érdekel ez, mert a kerületi igazgatók közül egyedül Neked volt olyan (el)ismert irányítási gyakorlatod, amely már némi tapasztalattal szolgálhatott egy nagyobb szervezet működtetéséhez.

R. I.: - A választ a kérdésed második részére való reagálással kezdeném, mert - ha jól értelmeztem - itt HFO-s korszakom tapasztalataira célozol. Az 1977-ben induló hálózatfejlesztési koncepciót (= a főkönyvtári rendszerrel kapcsolatos szempontok összegzése) én - mondhatni - a vezetői kinevezéssel egyidőben, „készen kaptam”. A kidolgozásában nem, a „kivitelezésben” azonban teljes mértékig részt vettem. Ez nem jelentett különösebb nehézséget a végrehajtás során, hiszen a koncepcióval teljesen azonosultam. Fő erősségének a szolgáltatások összehangolását tekintettem, amely csak nagyarányú könyvtárfejlesztéssel párhuzamosan gondolható el. Abban az időszakban még volt reális alapja a fejlesztéseknek, egészen pontosan nagy könyvtárak építésének. Később azonban éppen a fejlesztés maradt el (nem kell részleteznem ennek

gazdasági és/vagy könyvtárpolitikai hátterét), így a főkönyvtári rendszer „kiteljesedésének” gátat szabott a szisztematikusan szervezett, biztos háttérrel (ellátással) nyújtó könyvtári egységek hiánya. A minőségi fejlesztés elmaradása, végül a fejlesztés reménytelenségének kialakulása vezetett oda, hogy kimondatott: a főkönyvtári rendszer kifulladt, lehetőségei már nem jelentenek alternatívát a fejlődéshez. Közben - 1989-től - úgy adódott, hogy magam is „kipróbálhattam” a rendszert működés közben, a gyakorlatban. Kaptam egy lehetőséget, és szerencsém volt. Mert a XIII. kerületben minden vonatkozásban optimálisak voltak a feltételek a „koncepció” működtetéséhez. Budapest negyedik legnagyobb lélekszámú kerületében fölépült az a bizonyos, teljeskörű szolgáltatást - és szolgáltatási hátteret - biztosítani képes „főkönyvtár”, amely nagyszámú kisebb egység (fiókok) munkáját koordinálhatta. A kerület irányítóinak fontos volt, hogy a könyvtár az itt élők életének részévé váljon, így erkölcsi és anyagi támogatásukra egyként számíthattam. Kiderült, hogy - amennyiben a feltételek adottak - a főkönyvtári rendszer működni tud, sőt életképes. Olyan kerületi ellátást biztosítottunk, ill. kezdtünk kiépíteni a különböző nagyságrendű egységek szolgáltatásának összehangolásával, amely racionalizálta nemcsak a munkaerőt, de a fejlesztés-

téseket is. A XIII. kerületben tehát valamiféle „körtánc” alakult ki a könyvtári munkát illetően. Ez tovább erősítette „hitemet” a főkönyvtári rendszere - adott feltételekhez kötött - célkitűzéseinek „megvalósíthatóságában”. Temészetesen ez nem azt jelentette, hogy a rendszer „mindenárónvalóságában” is hittem. A koncepció megvalósításához nem mindenütt voltak adottak a feltételek, és az sem biztos, hogy a kerületbeosztáshoz igazodva, szükség volt a 22 főkönyvtárra... Amikor tehát a régiósítás gondolata megszületett, a XIII. kerületben még nem „haladtuk meg” a főkönyvtári szervezetet, sőt - szerintem - még számtalan lehetőség várt feltérképezésre és realizálásra. Az új régióközrtek kialakulásával 2 újabb kerület került az irányításom alá; olyan kerületek - a IV. és XV. -, amelyek kezdeményezőkézségükről, reformterveikről (pl. videó- és CD-kölcsönzés bevezetése) voltak „híresek”, ha tetszik, jól szervezett körtáncot jártak... Az új feladat tehát számomra most már a kérdésre adható válaszban összegződött: hogyan lehet három kitűnő, de különböző (kör)táncot összehangolni?

P. Á.: - A kerületi igazgatók beszámolóiból kitűnik, hogy valamennyien az állományalakítást helyezték a középpontba, amikor szervezni kezdték a régiók „közös” munkáját. Te is...

R. I.: - Igen, mindenképpen. Nemcsak azért, mert HFO-os „koromban” az állományalakítás volt a fő munkaterületem, hanem mert nyilvánvaló, hogy egy könyvtár bármilyen szolgáltatásának alapja dokumentumállományának „milyensége”. Elsőként tehát a gyarapítást, ill. az ehhez kapcsolódó adminisztrációt igyekeztünk összehangolni. Korábban, még mint a XIII. kerület igazgatója, én elsősorban a menedzsmenttel foglalkoztam; ez a munkaterület most tovább bővült, így az állomány „felügyeletét”

egy 4 tagú, ún. „szerzeményező bizottság” végezte/végzi. A bizottságban minden könyvtártípus képviselteti magát. Feladatuk, hogy a - leosztott beszerzési kereteken belül, az ÚK füzetek alapján készült - beérkező gyarapítási igényeket koordinálják. A beszerzési kereteket különben olvasóarányosan osztottuk el, kísérletképpen. 1996-tól már módosítjuk ezt, mint egyetlen szempontot, és jobban figyelünk a különböző szolgáltatásokra is az elosztásnál. A szerzeményezést - a könyvek vonatkozásában - kizárólag a KELLO-ra építettük. Ez ugyan drága megoldásnak tűnt, de még nem ismertük pontosan egy-egy kerület szerzeményezési szokásait, így nem hazárdírozhattunk: biztosítani kellett, hogy minden egység megkapja az általa rendelt műveket, és ez a Könyvtárellátón keresztül lehetett problémamentes. A szerzeményezés, ill. a könyvellátás rendszeres, folyamatos volt. Ez nagyban köszönhető a feldolgozó munkatársaknak is, akik már rutinosan végezték ezt a munkát a Dagály utcában. Persze most megháromszorozódott feladatuk, így újra kell gondolni munkakörüket.

P. Á.: - A többi dokumentumtípus beszerzését is központosítottátok?

R. I.: - Nem, mert ez nem látszott célszerűnek. Meghatároztuk ugyan a hangzó-, ill. folyóirat kereteket, ám az „elköltsést” a tagkönyvtárakra bíztuk: ők tudják igazán, hogy használóiknak mire van szüksége... Ezért nem bíráltuk felül pl. a folyóiratigényeket sem. Ezeket a kereteket tehát központi- lag kezeltük, de egyénileg költötték.

P. Á.: - Ilyen „felosztás” mellett mennyire tudtak „kézben tartani” a költségvetést?

R. I.: - Sokkal nehezebben, mint korábban... Ezt több tényező befolyásolta. Például mindhárom kerületben 1994-re már olyan nagyságrendű lett a CD-állomány, hogy a kölcsönzéséből befolyt 3,5 millió forintból elegendőnek tűnt csupán 1,5 milliót vásárlásra fordítani. Tisztán maradt tehát 2 millió, amit más területek fejlesztésére fordíthattunk. Ez a lehetőség a CD-beszerzés központosításával megszűnt, és ez igen érzékenyen érintette közös költségvetésünket. Továbbá a régió kerületeinek felszereltsége is különböző volt. A XV. kerületben például gépesítettségéről egyáltalán nem beszélhettünk, fiókjaiban telefon sem volt; a IV. kerületben pedig egyetlen, régi számítógép jelentette a gépparkot. Nem voltak azonosak sem a kondíciók, sem a kerületi támogatások. Csak lépésenként tudunk fejleszteni, így pl. a telefonok felszerelése - mint alapvető beruházás - nagyon sok pénzt elvitt. Mindezek felmérése után készült el a költségvetés, amelyet természetesen közösen beszélünk meg. Vita később csak a videó és a CD elosztása körül alakult ki, így ebben az évben már átgondoltabb, több szempontúbb lesz ezek felosztása. Induláskor, ill. a költségvetés megbeszélésekor mérsékelt célt fogal-

maztam meg: „Ne legyen rosszabb az ellátás, mint az előző években volt.” Úgy látom, és ebben a kollégák is megerősítettek, hogy ezt a minimális programot teljesíteni tudtuk.

P. Á.: - A hálózat - következőképpen a régiók - költségvetését a kötelező munkaerő (bértömeg)-elvonás, és az ennek megfelelő szolgáltatáscsökkenés is befolyásolta. Ezzel is számolnod kellett...

R. I.: - Igen, de nem olyan mértékben, vagy talán nem olyan „sokkszerűen”, mint például a belvárosban. Nálunk eddig is „kicentizett” létszám volt, így csak két fiókkönyvtárban lehetett a nyitvatartást, ill. a munkatársak számát csökkenteni. Csökkentésre kényszerültünk ugyanakkor az István úti könyvtár (IV. kerület) új épületének előkészítése miatt. Ők most ideiglenes helyen, rövidített szolgálati időben, és - a várható bezárás miatt - megfigyelt személyzettel kölcsönöznek.

P. Á.: - A kollégák visszatérő problémája (szinte mindenhol) az információhiány. A közös munka megszervezésekor erre hogyan figyeltél?

R. I.: - Már főkönyvtárvezető időszakomban is a „vesszőparipám” volt a gyors és pontos információáramlás biztosítása. Amikor csak egyetlen kerület munkatársait kellett összehozni, akkor ezt egyszerűen megoldottuk: minden egység egyazon napon tartott zárva, s ilyenkor mód nyílt a különféle problémák, hírek megvitatására. Most 14 könyvtár nyitva tartását kéne ilyen szempontból összehangolni, és ez bizony - a szolgáltatási szokások miatt is - már nem igazán lehetséges. Ettől függetlenül havonta találkozunk, de a megbeszéléseket rövidre kell fogni, mert a munkatársak egy részének kölcsönöznie kell. A szakmai műhelymunkára is megoldást kell találni, így ez évtől kezdve ún. munkabizottságokat alakítottunk változatos - pl. számítógépes, gyermekkönyvtári - tematikával. Ad hoc jelleggel működik egy másik csoport is; ők az ügyrenddel kapcsolatos teendőket vitatják meg, ill. készítik elő ennek régió szintű tervezetét. Ennek ellenére a gyorsinformáció adás/vétele még javításra szorul.

P. Á.: - Beszéltél arról, hogy korábban nagyon fontos volt számodra a menedzsermunka, és szép eredményeket értél el segítségével a XIII. kerületben. Hogyan alakult a munkakapcsolatod a többi kerületben?

R. I.: - Nem vagyok igazán elégedett az eredményekkel. Természetesen igyekeztem az önkormányzatokkal ugyanúgy felvenni a kapcsolatot, de a sikerélményem jóval kisebb. A XIII. kerületben az átlagnál jobb együttműködést értünk el, ehhez képest még nagyobbak tűnik a „lemaradás”. Anyagi támogatást sem nyújtott minden kerület, de a kapcsolat milyenségét nemcsak a pénzbeli támogatás minősíti. Úgy látszik, nagyon különböző a gyakorlat a könyvtárak szerepének megítélésében.

Nem mindenütt érzik magukénak könyvtáraikat, kizárólag a fővárosra bízzák az ellátást. Mindenesetre én nem adom fel. A kapcsolatkiépítés szinte személyes ügyemmé vált. Kihívással... Miért ne sikerülne ezekben a kerületekben is?

P. Á.: - Közvetlen kollégáiddal, illetve a régió munkatársaival hogyan találtad meg a közös hangot? Segítettek a szervezésben, vagy „csak nem hátráltattak”?

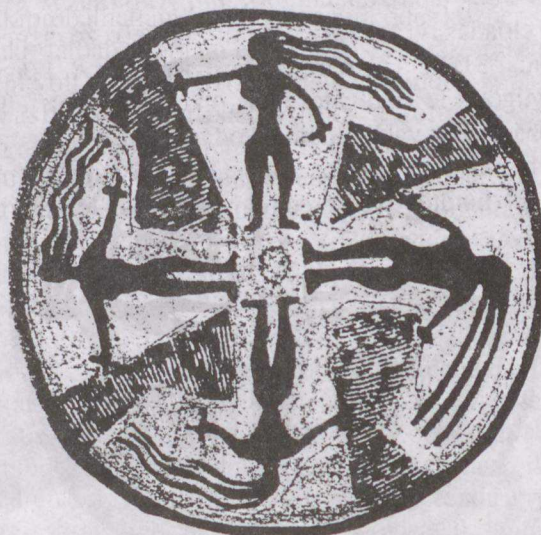
R. I.: - A vezetőikkel és lényegében minden kollégámmal korrekt munkakapcsolatom van. Ebben a régióban nem történt vezetőváltás, így régi szakemberekkel működhettem együtt. Ugyanakkor jogos a kérdésük - amelyet az „évadzáró” értekezleten vetettek fel -, hogy többet kellene egymásról emberileg is tudnunk. Eddig egymás mellett dolgoztunk, ideje lenne most már egymással dolgoznunk. Örülök ennek az igénynek, így tenni is fogunk azért, hogy ez így legyen a jövőben.

P. Á.: - Az elmúlt év elején, a regionalizálás kezdeteinél a helyettes főigazgató azt mondta, hogy a régiók nem tudnak sikertelen évet zárni, hiszen a „régios tevékenységnek” még nincsenek hagyományai, így nincs mihez képest sikertelennek lenni. Te is így látod? S ezzel lényegében azt is meg akarom kérdezni, hogy milyennek ítéled az elmúlt esztendőt?

R. I.: - Mint említettem, nem voltak irreális terveim, ezért nem is ért csalódás. De ha a főigazgató úr - elhangzott az évadzáró összehívó értekezletén - sommásan összefoglaló, értékelő mondatára gondolok, amely - emlékszel rá - úgy kezdődött, hogy „a régióigazgatók többé-kevésbé...”, akkor szerénytelenül én úgy ítélem meg, hogy az észak-pesti régió talán inkább többé, mint kevésbé.

P. Á.: - Köszönöm a beszélgetést.

Az interjút készítette Póbori Ágnes

IV. NEMZETKÖZI BOBCATSSS SZIMPOZIUM

1996 január végén immár negyedszer került megrendezésre a **BOBCATSSS szimpoziium**. A háromnapos, angol nyelvű tanácskozás házigazdája ismét az Országos Széchényi Könyvtár volt. Négy évvel ezelőtt, a holland *Hogeschool van Amsterdam* könyvtár és informatikus szakos hallgatóinak kezdeményezésére, a *Magyar Könyvtárosok Egyesületének* együttműködésével került sor az első szimpoziumra, amelyen holland és magyar könyvtárosok, könyvtár szakos hallgatók, és a könyvtárosképző intézmények tanárai vettek részt. A konferencia azóta nemzetközivé szélesedett, további könyvtárosképző egyetemek, főiskolák csatlakoztak; a BOBCATSSS név a résztvevő intézmények székhelyének kezdőbetűjéből alakult ki: Budapest, Oslo, Barcelona, Koppenhága, Amsterdam, Tampere, Stuttgart, Sheffield, Szombathely. A tanácskozás évről évre növekvő számú meghívott résztvevővel és előadóval egyre jelentősebbé vált, idén már 240 delegátus hallgathatta a tizenhat országból érkezett több mint ötven előadó mondani-valóját.

A BOBCATSSS szimpoziumok mindig központi téma köré szerveződtek, így például 1994-ben a könyvtárosság jövője, 1995-ben a marketing és az új információs szolgáltatások fejlődése volt a téma. Idén, 1996-ban, a minőség, az *információs szolgáltatások minősége* volt a vezérfonal. A plenáris ülések után ún. „workshop”-okban, műhelyekben folytatódott a tanácskozás, ezekben kisebb számú résztvevő hallgatta meg a két-három előadást, s lehetőség nyílt kérdések föltevésére, megvitatására.

Az első napon - január 29-én -, az üdvözlő beszédek után két előadás következett: *Marco Marandola* az elektronikus információ copyright jogáról, *Giuseppe Vitiello* pedig az új elektronikus könyvkiadásról beszélt. A következő nap plenáris ülésén *Adamik Tamás* professzor Magyar kultúra - európai kultúra címmel adott áttekintést a magyar történelemről, irodalomról, művészetekről és tudományról (elsősorban a külföldi résztvevők okulására), majd *Johan van der Walle* az adatbázisok minőségével kapcsolatban figyelmeztetett néhány fontos alapelvre.

Délután különböző workshop-okból lehetett választani: „adatbázisok”, „elektronikus publikáció és copyright”, „menedzsment”, valamint „olvasói elégedettség” műhelyeiből. A következőkben néhány kiemelkedő előadást említek: *Gabrielle Netting* könyvtáros (Anglia, Radcliffe Science Library) „Menedzsment-változás: olvasószolgálati környezetben” című előadásában kitért a jelenlegi helyzet feltérképezésének szükségességére, amelybe belefoglaltatik a könyvtári környezet és a viselkedési szokások térképre rögzítése, illetve az olvasószolgálatos kollégákkal készített interjúk segítségével a jelenlegi képességek rögzítése. A továbbképzésnél nemcsak az információs technológiákban való jártasság, hanem egyéb képességek továbbfejlesztésére is szükség van, mint például a csoportmunkára való képesség, a koncepcionális gondolkodás, az eredményorientáltság, az innovációs képesség, a kezdeményezőkézség, az önkontroll, a meggyőzés képessége stb. *Charlotta Flodell* berlini könyvtárigazgató a német könyvtárosok imázsáról készített 1994-es felmérés tapasztalatairól számolt be. *Carl G. Johannsen* professzor - Dániából - a teljes minőségre törekvő menedzsment módszereit vázolta fel, *Niels Ole Pors* pedig az egyetemi hallgatók attitűdjeivel, könyvtárhasználati szokásaival kapcsolatos vizsgálatról osztotta meg velünk tapasztalatait. *Ragnar Audundson* (Norvégia) „A minőség fogalma; mítosz vagy realitás” című előadása is a minőséget előtérbe helyező menedzsment témakörével kapcsolatban tett fel kérdéseket.

Január 31-én, a plenáris ülésen, *Maurice B. Wheeler*, a detroiti könyvtár igazgatóhelyettesének beszéde nyugtázta le a hallgatókat „A könyvtárosok fejlődése egy új ezredévig” címmel; az állandó és jelentős változásokhoz való alkalmazkodás szükségességére hívta fel a figyelmet.

A három nap előadásai lehetőséget nyújtottak a résztvevőknek a könyvtártudomány és informatika legújabb kutatásaival, eredményeivel való lépéstartásra és tapasztalatcserére.

Téchy Tünde

SZEMELGETÉS A JELENTÉSEKBŐL

„A könyvbeszerzési keretünk nem emelkedett, megegyezett az elmúlt évvel, ennek ellenére 391 db könyvvel többet tudtunk 1995-ben vásárolni.”

„Két napon belüli szállítás: ... októbertől e szolgáltatás igénybevétele hónapról hónapra növekedett. Szeptemberben 44, októberben 61, novemberben 127, decemberben 103. Összesen 335 könyvért érte meg az olvasónak fizetni.”

„KESZ-től továbbra is az egyetemi, középiskolai ajánlott művekre jelentkezett legnagyobb kereslet, ezenkívül a drága albumok, reprint kiadások a keresettek, a hálózatban nem kölcsönözhető művek. ... A központi könyvtár az egyik legnagyobb átkölcsönzővé nőtte ki magát...”

„A videoszolgáltat számítógépes programja egyre megbízhatóbbá vált, munkánk könnyítését számtalan célprogram elkészülte szolgálta. A felszabadult energiánkat a minőségi munkára tudtuk fordítani.”

„Sajnálatos módon a bevételek csökkenő tendenciája folytatódik, ennek ellenére a vásárlások mennyisége hozzávetőleg megegyezik az előző évvel.”

„Az év nagy eredményének könyvelhetjük el, hogy a KESZ-ben felhalmozódott kazettákat sikerült eladni.”

„1995-ben az OSZK nem biztosított hangoskönyv új megjelenést, így állományunkat fejleszteni nem tudtuk.”

„A könyves részleg (KESZ) munkatársai maximális segítőkészséggel és türelemmel viseltettek a könyvtárakkal és olvasókkal egyaránt, kéréseink nagyobb részét is teljesíteni tudták.”

„Továbbra is folyik az Irodalmi Analitikus Adatbázis forgalmazása. Jelenleg 103 előfizetők van. Az év során kialakítottuk a feltételeket a visszamenőleges adatrögzítéshez és a felhasználóinknál evvel kapcsolatos - kisebb zökkenőkkel - új aktualizáló rendszerre tértünk át.”

„Évről évre visszatérő mondat már a jelentésekben: több pénzért, kevesebb könyvet tudtunk venni. Ez nálunk már így módosult: kevesebb pénzért, még kevesebb könyvet tudtunk venni.”

„Szüksős lehetőségeinket igyekeztünk kihasználni, a vásárlások mellett a meglévő eszközeinket átcsoportosítottuk, a feleslegeseket értékesítettük, a legelőnyösebb feltételekkel vásároltunk.”

„Nagyjából fele-fele arányban szerzeményeztünk szakirányú, ill. szépirodalmat. Ez a kiadók által kínált ajánlatnak talán megfelel, a használói keresletnek azonban csak kevésé.”

„A kurrens szépirodalom választékhiánya és főként egy példányos beszerzése napi gondot jelentenek.”

„A folyóiratok rendelése okozta talán a legnagyobb gondot, mert az áremelések miatt az előre biztosított összeg sokszorosára lett volna szükség. Főként a napilapok féleségének csökkenése váltotta ki az olvasók elégedettségét.”

„A folyóirat-állomány drámai csökkenése nemcsak egy amúgy is hátrányos helyzetű olvasói réteget érintett, de jelentős mértékben visszavetette a kurrens információk szolgáltatásának lehetőségét.”

„A jelentés évének fő feladata a munkatársak megismerése volt, úgy gondolom - és a visszajelzések is ezt igazolják -, hogy a legjobb úton vagyunk egy együtt mozgó - gondolkodó munkaközösség megalapozásához.”

„A nyári leltározás alatt összerázódott a társaság. Nekem is tanulságos volt végig leltározni a III. kerületet, munka közben jobban megismertem új kollégáimat.”

„A jelenlegi létszámellátottság mellett, szinte lehetetlen az állomány és vagyónvédelmet biztosítani.”

„Ijesztő mértékben nőtt a dokumentumlopások és csonkítások mértéke. Megszaporodott azoknak a jegyzőkönyveknek a száma, amelyeket a felderített értékes kézikönyvek és hangzódokumentumok eltűnéséről készítettünk. A nagyon szűkre szabott könyvtárosi létszám és mindenféle riasztó-védőeszköz hiánya miatt a lopások ellen nem tudunk védekezni. Nagy a nyugtalanság az állományért anyagilag felelős könyvtárosok körében. Feltétlenül és sürgősen tenni kellene valamit, mert:

- pótolhatatlan könyvek tucatjai tűnnek el

- a dokumentumok magas ára miatt az anyagi felelősség kérdése egyre komolyabb gond.

„A gyermekkönyvek átlagosnál is magasabb áremelkedése és emiatt a választék szűkülése, a könyvtárak nyitva tartási idejének csökkenése, a képzett gyermekkönyvtárosok számának minimalizálása következtében a gyerekek ellátása teljesen ellehetetlenül. A kisgyermekeknek oly fontos kellemes környezet, színes könyvtári programok, hozzáértő, figyelmes könyvtárosok híján a könyvtár mint fontos szabadidős lehetőség lassan megszűnik.”

„Jóleső érzés áttekinteni a gyermekkönyvtárosok tevékenységét. A romló anyagi lehetőségek ellenére.”

„A szűkülő kínálat sem kedvez az olvasói létszám alakulásának.”

„Az olvasók létszámának csökkenése kétségtelenül keserű tény és magyarázni lehet, elfogadni nem, hiszen használók aktivitása tovább növekedett. Meghatározó feladatunk lesz a következő években minél szélesebb körben tudatosítani létünket.”

„A szolgáltatáscsökkenés a mi régiókat sem kímélte, éppen ezért éves munkánk fő érdeme, hogy a szolgáltatáscsökkenések és az állományfejlesztés visszaesése ellenére is sikerült biztosítanunk a könyvtári szolgáltatások kulturáltságát.”

„A régió könyvtárai többé-kevésbé elfogadható szinten felelnek meg a kikapcsolódás és a szórakozás tömegszükségletének.”

„Emelkedik a tájékoztatást kérők száma, az érdemi válaszadásra azonban mind nagyobb nehézségekbe ütközik, egyrészt a könyvtárosok leterheltsége miatt, másrészt a szűkös keretek miatt.”

„A költségvetési keretektől lassan már az alapvető könyvtári szolgáltatásokat sem vagyunk képesek a megfelelő szinten fenntartani. A külső támogatásokra, tehát nagyon is rá vagyunk utalva.”

„A szolgáltatás kényszerű csökkentése a régió valamennyi kerületét érintette, bár a visszavonulás mértéke az egyes egységek tekintetében eltérő. A „racionalizálást” úgy igyekeztünk megoldani, hogy a kerületi használók lehetőleg ne kerüljenek a könyvtári ellátás szempontjából hátrányos helyzetbe.”

„Megállt viszont a majd öt évig tartó, állandó növekvő érdeklődés a videokazetták iránt. Tekintettel arra, hogy az ellátás egész évben folyamatos, többnyire kielégítő volt, arra a következtetésre jutottunk, hogy az olvasók telítődtek a videó nyújtotta élvezetekkel.”

„Nagy gondot jelent a régióegységeiben - különösen a szakolvasóban - a hajléktalanok könyvtári jelenléte. Ápolatlanságuk - bár szármalmat ébreszt - zavarja a mindennapi tevékenységet. Ezen a helyzeten változtatnunk kell (minden jó ötletet elfogadunk!).”

„A kötelező tanulópénzt mindannyian megfizettük. Voltak „helyzetek”, de a megváltozott körülményekhez valamennyi kolléga hozzáállása korrekt volt, ami nem kevés, sőt...”

„Küzdelmes, de egészében sikeres évet” zárt a VII/2-es egység. Tatarozás után, az eredeti tervhez képest egy hét csúszással nyitottak, mint a főváros egyik legszebb könyvtára (1995. szept. 28.) A szeptemberi 1200 beiratkozó „fantasztikus rekord” a könyvtár történetében.

„A használók és a kollégák egybehangzó véleménye szerint is az év egyik sikere volt az „Összefogás a könyvtárakért” akció. Összkönyvtári és régiószinten is örömet, sikerélményt adott olvasónak, könyvtárosnak, s nem utolsósorban némi anyagi támogatást is jelentett.”

„Összegezve a leírtakat, úgy érzem a nehézségek ellenére sem zártunk rossz évet.”

„Mindent összevetve a vártnál jobban alakult az 1995-ös esztendő, s ez elsősorban a munkatársak sokszor áldozatot is vállaló céltudatos munkájának köszönhető.”

Kiss Katalin

ANNO - EGYKORON ...

- Nincs új a nap alatt -

Kedves kollégák, mivel február a vidámság hava, ezért lapozgatásom során azt a célt tűztem magam elé, hogy vidámabb témákat találjak elébetek.

Nézzük meg együtt, hogyan ajánlottuk magunkat és a megjelent irodalmat 1959-60-ban.

Így méltattuk dolgozóink egyéb tevékenységét!

Román József könyvtárunk dolgozója külön kollegiális és baráti öröm nekünk, hogy első könyvével jelentkezhetett.

EPOSZOK KÖNYVE

Új író első könyve mindig jelentős kaland az olvasó számára. A föld ismeretlen tájára induló utazó kíváncsisága hasonlítható csak hozzá: vajon mit talál a vad bozótban vagy a hegyek ormán? A betűországban kóborló „profli” olvasó, akinek kenyere és háza a könyv, feszültebben veszi a kezébe az új író, mint az ismert, mást vár tőle; - többet vagy szebbet, - új mesét, új kalandot.

1959. júl. III. évf. 7. sz.

Reviczky és Baross-utca közt áll,
pompázik a Fővárosi Könyvtár -
nincs ilyen szép a Szép Juhászné se,
annak sincs szebb földrajzi fekvése!

Wenkheim grófék báloztak itt régen,
mint a hűvös csillagok az égen -
grófi bálók örömeért volt bús
népünk három milliója koldus!

De az isten nem ver bottal, pórul
járt a gróf úr, vízbe fult a gróf úr -
főtt az úri Casinó s a Szentszék
feje, hogy a cimborát megmentésék!

Ekkor bízták kutyára a hájat,
Sipőczre a pesti Városházat -
nem sajnálta ő a közpénzt, hogy hát
megmentse a gró-
fék ringyét-rongyát!

Ráadásul Horthy szobrát gipsszel
szépítgette Klebelsberg miniszter -
ígyen lett az eklektikus Wenkheim -
sasfészekből modern kulturreklám!

Sokáig küzdöttek, vívtak hősi
harcot itt a haladás erői -
emléküknek büszke szívvel hódol,
tiszteleg a proletár utókor!

Kis Ferenc, 1954.
1960. ápr. IV. évf. 4. sz.

Büszkék voltunk és öntudatosak!

HOGYAN SEGÍTI IFJÚSÁGUNK NEVELÉSÉT A KÖNYVTÁR

Új, szocializmust építő társadalmunk jövője a „kiművelt emberfők” számától függ, ezért iskolai nevelésünknek egyik alapvető tényezője a jó könyv. Ez az eszköz, „mely célhoz vezet” és megteremti a jövő nemzedéke számára „a nagyobb rész boldogságát” az egymásért, az emberiség szebb életéért dolgozók új világát.

Mi az „Új emberek kovácsai” nem nélkülözhetjük ezt az eszközt, s ezért nevelőmunkánk eredményességéhez feltétlenül szükség van a könyvtárak segítségére.

1960. febr. IV. évf. 2. sz.

Sokat tettünk azért, hogy a fenti célok megvalósuljanak!

Könyvtárunkban módszertani utasítás alapján beszéltek meg a kongresszusi könyvajánlás módjait, lehetőségeit. Értékeltek a kiválasztott műveket, majd olvasóink nagy részének ismeretében kialakítottuk magunkban azt a típust, amelyben a marxizmus klasszikusainak olvasása megfelelő talajra talál, de őszintén számoltunk a visszautasításokkal is.

1959. szept. III. évf. 9. sz.

A 36. sz. kerületi könyvtárban úgy küzdenek többek között a szocialista nevelőmunka határozottabb érvényesítéséért, hogy a kiemelt 19 ideológiai, illetve szépirodalmi művet a könyvtár és a hozzátartozó két könyvállomás dolgozói egészen alaposan megvitatják. Minden kedden délelőtt, a könyvtár „házi továbbképzésén” 2-2 könyvet ismertetnek; legutóbb Fekete Imréné beosztott könyvtáros Kocsetov: A Jersov fivérek című regényét. Tóth László könyvtárvezető pedig Tyendrjakov: Válóok című elbeszélés-kötetét mutatta be a kollégáknak. Mindkét mű értékeléséhez több hozzászólás is elhangzott.

1959. szept. III. évf.9. sz.

Nyitottak voltunk más művészeti terület felé is!

A „Szovjet film ünnepe” alkalmával könyvtárunk több dolgozója megtekintette „A béke első napja” c. lírai szovjet filmalkotást. Ez a film, bár a történet a fiatal parlamentter és az ápolónő szerelmét adja - mégsem az egyes ember, hanem az emberek béke- és életszeretét sugározza. Kulidzsanov, a sokunk számára emlékezetes kitűnő „Múlt évek” c. film rendezője ebben a filmben is megtalálta azt a művészi vonalat, mely az utóbbi évek szovjet filmművészetének felfelé ívelő kiemelkedő alkotásait jellemzi.

1960. márc. IV. évf. 3. sz.

Összeállította:
Hucskóné Kovács Mária

ELKÉSZÜLTEK AZ 1995. ÉVI STATISZTIKÁK

- mely szerint dokumentum vásárlására
- a hálózat 32 179 223.-Ft értékben 80 022 db,
- a központi könyvtár és a KESZ: 74 736 566.-Ft értékben 48 843 db fordított.

Statistikai adatainkról: 1995

Az elmúlt esztendő egy évtized felét záró állomás; célszerű visszamenőleg is megvizsgálunk a könyvtárhasználat változásait.

Az 1995. évi forgalmi adatok az 1990. évi százalékában:

Beiratkozott olvasó / hálózat, felnőtt	124,3
/ hálózat, gyerek	55,3
/ központi könyvtár	149,3
/ összesen	103,5
Kölcsönző / hálózat, felnőtt	168,7
/ hálózat, gyerek	100,3
/ központi könyvtár	121,6
/ összesen	147,7
Kölcsönzött dokumentum / hálózat, felnőtt	151,1
/ hálózat, gyerek	96,1
/ központi könyvtár	126,2
/ összesen	137,4

A könyvtári szolgáltatások igénybevétele a tizennégy éven felülieknél általánosan és jelentősen emelkedő tendenciát mutat, amit mindenekelőtt a hálózatban hozzáférhető videokazetták és hangzó anyagok népszerűsége eredményezett. (Előbbi kölcsönzöttsége több, mint ötszöröse, utóbbié majd háromszorosára ugrott.) A könyvek forgalma kisebb mértékben nőtt, a könyvkölcsönzés növekedési üteme a központi könyvtárban meghaladja a hálózatét.

Az eltelt időszak alatt folyamatosan, bár fokozatosan mérséklődve - kerületenként harminc százaléki különbséggel, a könyvtárak vonzáskörzetére eltérő hatással - csökkent a főváros általános iskoláinak tanulólétszáma. A felső tagozatosok száma az alsósokénál erősebben fogyatkozik, pedig elsősorban a nagyobb gyermekekre lehet önálló könyvtárhasználóként számítani. Mindemellett az 1994-ben megszüntetett tíz könyvtárban működésük utolsó teljes évében (1993-ban) 3588 tizennégy éven alulit írtak be, számuk az azóta bekövetkező elmaradás felét (49,7%) teszi ki. Az általános iskolások részaránya

hosszabb távon egyharmadával, húsz százalékra csökkent, s ez a nekik nyújtott szolgáltatások minőségére is visszavezethető.

A hálózati adatok csökkenéséhez számottevően járult hozzá a könyvtárak bezárása ill. átadása; 1995-ben a száz százalékból hiányzó rész ebből adódó hányada a beiratkozottaknál 12,8, a kölcsönzőknél 18,4, a kölcsönzött dokumentumoknál 25,4 százalék (ennyi az 1994-es egész és az 1993-as csonka évi nyitva tartásuk forgalma közötti különbség alapján számított arány).

A tagsági index elsősorban azokban a kerületekben alacsonyabb, ahol kevesebb könyvtár áll a használók rendelkezésére, de az is igaz, hogy a kerületek között ebben az adatsorban található a legkisebb szórás, s a legkritikább a száz százalékhoz való közelítés. A beiratkozás csökkenése hálózatszerete tapasztalható jelenség, átlagosan pedig öt éve nem észlelt mélypontra esett vissza (gyerek 85,6%, felnőtt 88,9%). Ennek alapvető oka a beiratkozási díj nagymértvű felemelésében keresendő: 1989-ben, az első „drasztikusabbnak” mondható áremelés közvetlen hatásként ettől még jobban visszafogta a hálózat könyvtáraiban tagdíjat fizetők számát (86,5%-ra).

A kölcsönzők esetében valamivel kedvezőbben alakult a helyzet. A forgalomkiesés részben tartós zárva tartásból, tavaly évközi bezárásból, átmeneti, felújítással, leltározással járó részleges üzemeltetésből adódik. (Az ebből keletkező mínusz minden bizonnyal túlmegy azon a pluszon, amely néhány egység újbóli belépésének köszönhető.)

Szükségszerűen hátrányosan befolyásolta a könyvtárak használatát a szolgáltatás időalapjának leszorítása. Adott helyeken a nyitva tartás felére, harmadára zsugorodott, máshol viszont kevesebb dolgozónak kellett megbírkóznia a feladatokkal. Fennakadást jelentettek a személyi változások, a munkatársakra rótt újabb adminisztrációs terhek, melyek immár az eddig oly belátó kölcsönzők türelmét is próbára teszik.

A kölcsönzött dokumentumok száma hét kerületben, a könyvtárak egyharmadában nőtt, de ez a többség hiányát nem ellensúlyozza, meghatározó oka pedig kiegészíti az előbbieken szerepet játszó csökkentő tényezők sorát. A videokazetta forgalma 1995-ben az előző évhez viszonyítva 78,5%-ra állt be, majd 300 000-rel kevesebbet vittek el látogatóink, ami csaknem fedezi az összes elmaradást. (A szolgáltató helyek megőrzése, s a fizetőképes kereslet szinten maradása mellett a hálózat némi többletet könyvelhetett volna el.) A videokazetta általánosan jelentkező visszavonulását jelzi, hogy számuk egyetlen kerületben sem nőtt.

A hangzó anyagok kölcsönzése szerényebb növekedésre utal (104,1%), mint 1993 és 1994 között (139,8%).

A könyvek forgalma a kerületek kisebbik felében nőtt, a hálózat egészében azonban mintegy 42 ezerrel csökkent, s lehetséges, hogy éppen a gyerekek körében esett erőteljesebben vissza (gyerek kölcsönzött dokumentum 89,4%, a felnőtt 96,1%).

A központi könyvtár eredményei a hálózattal való összehasonlításban különösen szembetűnőek. Az emelkedés minden téren megnyilvánul és jelentékeny, még ha a növekmény kb. fele annak tudható be, hogy a Zenei Könyvtár 1994-ben csak szeptemberben nyitott, így néhány havi működésre egy teljes év adatai vetítődnek. Legmagasabb a kölcsönzött dokumentumok mutatója, és ez azt is jelenti, hogy a könyvek forgalmának növekedési üteme meghaladja az állomány fejlesztésének ütemét (ami forintban 111,0%-os, darabban 123,7%-os lett).

A szerzeményezést tekintve megállapítható, hogy öt év óta most fordult elő először, hogy az intézmény kevesebbet fordított állománygyarapításra, mint az azt megelőző évben; az új beszerzések darabszáma az 1991-ben mért 95,7%-os minimumhoz képest is visszaesett, 85,9%-ra.

Ettől sokkal rosszabb a hálózati könyvtárak muníciója. A 69,7% forintra, ill. 73,6% darabra való apadás a gyors hanyatlást tükrözi akkor is, ha a KESZ beszerzésével együtt ezek a számok 93,4, ill. 81,1 százalékkal helyettesítendőek be. Itt a gyarapodás nemcsak elmarad, de egyenesen leszakad a könyvek kölcsönözöttségétől. Több kerületben - ugyanannyi könyvtárba - majd felényi dokumentumot vásároltak, mint 1994-ben, s van ahol még annyit sem (nem beszélve egyes könyvtárakról).

Sokszorosán romló feltételek mellett csak az olvasói igényeknek, a használat intenzitásának fokozódása magyarázza, hogy a szolgáltatóképesség csorbulását törvényszerűen kísérő következmények a teljesítésben nem vezettek a jelenleginél nagyobb visszalépéshez. A könyvtárak a lehetőségek és az érdeklődés fordított, ellentétes irányú változási folyamatában kell tevékenységét megszerveznie. A szolgáltatások iránti növekvő és sokrétű szükséglet kielégítésében a kínálat csak akkor veheti fel a versenyt a kereslettel, ha kiemelt feladatként kezeljük az ellátás megfelelő biztosítását garantáló kondíciók megteremtését. Szembesülve azzal, hogy a színvonalas működés a körülmények miatt csak többszörös finanszírozással valósítható meg, minden erőt koncentrálni kell arra, hogy tervszerűen, módszeresen, szakszerűen lássunk hozzá a potenciális támogatók kiterjedt, kitartó felkutatásához és megnyeréséhez.

Barcsi Zsuzsa

OLVASÓFORGALOM

Kerület	1994				1995				Az előző év %-ában			
	Beirat- kozott olvasó	Kölcsönzők	Kölcsön- zött doku- mentumok	Beirat- kozott olvasó	Kölcsönzők	Kölcsön- zött doku- mentumok	Beirat- kozott olvasó	Kölcsönzők	Kölcsön- zött doku- mentumok	Beirat- kozott olvasó	Kölcsönzők	Kölcsön- zött doku- mentumok
I.	5 114	42 345	153 207	4 021	36 019	127 160	78,6	85,1	83,0			
II.	7 362	79 099	236 805	6 362	72 341	240 256	86,4	91,5	101,5			
III.	12 909	166 612	540 941	10 976	126 344	439 759	85,0	75,8	81,3			
IV.	10 696	131 397	518 799	8 845	116 844	450 988	82,7	88,9	86,9			
V.	4 428	50 256	213 847	4 154	48 278	208 068	93,8	96,1	97,3			
VI.	6 206	49 575	160 415	5 728	45 314	162 733	92,3	91,4	101,4			
VII.	9 233	76 688	238 910	8 203	60 805	200 020	88,8	77,3	83,7			
VIII.	6 192	89 118	251 680	5 253	79 593	227 053	84,8	89,3	90,2			
IX.	6 979	74 267	249 879	6 569	80 127	282 405	94,1	107,9	113,0			
X.	10 184	124 520	415 143	9 271	123 759	395 670	91,0	99,4	95,3			
XI.	15 951	146 068	476 989	13 734	137 913	429 563	86,1	94,4	90,1			
XII.	6 365	86 218	268 124	5 252	74 629	249 246	82,5	86,6	93,0			
XIII.	13 265	171 905	562 724	12 518	176 458	562 307	94,4	102,6	99,9			
XIV.	7 119	83 312	263 266	6 371	77 101	258 392	89,5	92,5	98,1			
XV.	7 260	103 350	352 014	6 685	90 405	320 730	92,1	87,5	91,1			
XVI.	5 120	63 188	156 690	4 057	54 480	145 927	79,2	86,2	93,1			
XVII.	6 221	60 246	219 561	5 142	58 066	210 232	82,7	96,4	95,8			
XVIII.	7 886	91 368	264 912	7 109	89 107	288 308	90,1	97,5	108,8			
XIX.	7 292	76 987	259 520	6 616	69 785	251 425	90,7	90,6	96,9			
XX.	5 184	67 155	229 181	4 179	56 593	191 731	80,6	84,3	83,7			
XXI.	6 483	94 491	237 638	6 230	97 137	285 729	96,1	102,8	120,2			
XXII.	3 423	58 223	137 824	3 072	53 802	138 319	89,7	92,4	100,4			
XXIII.	1 525	23 227	90 733	1 686	24 652	101 989	110,6	106,1	112,4			
Össz.:	172 397	2 011 615	6 498 802	152 033	1 849 552	6 168 010	88,2	91,9	94,9			
Kp. kv.	19 780	57 924	111 961	21 778	77 243	167 518	110,1	133,4	149,6			
Mindössz.:	192 177	2 069 539	6 610 763	173 811	1 926 795	6 335 528	90,4	93,1	95,8			

Február 7-én a fiatal könyvtárosok műhelye megbeszélte éves programját. Döntött az angol nyelvtanfolyamon való részvételről; mely terveik szerint hétfőn és szerdán délelőtt lenne, áprilisi indulással. A tanfolyamhoz csatlakozni szándékozóknek felvilágosítást ad Kiss Katalin (Tel.: 118-2812).

Február 9-én vidám farsangi játékok részesei lehettek a kispesti gyerekek a XIX/1-es könyvtárban.

Február 14. A családi könyvtárosok az év első felében kiemelten foglalkoznak a deviáns viselkedéssel. Első alkalommal Kapuvári Zsuzsát kérték fel előadónak.

Február 14-én összdolgozói értekezletet tartottak a központi könyvtár dolgozói részére.

Február 15-én gyermekkönyvtáros műhely volt a BMK gyermekrészlegében. A vendégelőadó Zombori Ottó volt. A műhelytagok minden hónapban más-más könyvtárban találkoznak, hogy megismerjék egymás könyvtárát és a helyi adottságokat.

Február 16-án délután farsangi játszóház. Február 23. délután: Zenetörténeti klubfoglalkozás volt a Kőbányai Könyvtár gyermekrészlegében.

A VI/1 (Andrássy út 52.) könyvtár száma februártól 3-sal kezdődik. Tel.: 311-3822

IN MEMORIAM P. J.

A megkerült tikettek története

Rég volt, de már javában pénztárgépet használtunk.

Egyik reggel a revizor úr érkezett....

Elegáns, hosszú szürke kabátját gondosan fölakasztja, majd elmondja jövetele célját:

- Katika, kérem a főkönyvtárban kiderült, hiányzik néhány tömb, amit a nyilvántartásuk szerint ideadtak. Nem találták meg? -

- Sajnos, itt nem. - válaszolom, és zavaromban arról kérdezem, nem inna-e egy kávét?

Igen, köszöni kérme. Míg számol, el is készül.

- Tartson velem, üljön le - invitál, mikor viszem a feketét. Közben szóba kerül, hogy X kolléganő túl-hajszolja magát, éjjel rosszul is volt, kérdi észrevettem-e Y kicsit nagyothall, Z viszont nagyon jól nézett ki legutóbb, pedig két unokája van. Érdeklődik, a férjemnek sikerült-e elhelyezkedni, hol kezelik a fogaimat?

Megköszöni a frissítőt, és biztatva szuggerál:

- Nézzen körül még egyszer, biztosan meglesznek azok a tikettek, ilyen és ilyen sorszámú 120-as és 60-as. - komótosan egyeztet tovább.

Kínos, de semmi ötletem sincs, még hol kereshetném.

Ekkorra tíz óra lett, kinyitottunk. Hirtelen munka közben „bevillan”: hát persze, a kölcsönzőpult alatt egy dobozban összerakva, ott vannak a felhasználatlan tikettek.

Megkönnyebbülve átadom. Stimmel.

- Köszönöm, ezzel megvolnánk. - és távozik. Vizontlátásra. – Nagyon régen volt.

Bakonyiné Benyovszky Katalin

Posztumusz beszélgetés Pap Jenővel

Hát elment, kedves Jenő! Az első gondolat a megdöbbenésé:

- Jaj, ilyen hirtelen, ilyen váratlan...

Aztán jött a gondolkodás.

- Hirtelen? Váratlan? Hát igen. De ami felőlünk, élők felől nézve döbbenet és fájdalom, az a távozonak: kegyelem. Nincs félelem, nincs fájdalom, nincs aggodalom az elkövetkezőtől. Az ilyen távozás, kedves Jenő, a sors ajándéka. Örülök, hogy megkapta ezt a boldogító ajándékot? Mert a szeretet a szeretett javát nézi.

Na persze, hiányozni fognak a kellemes beszélgetések, melyek részei - örömmel várt részei - voltak a revizori vizsgálatnak. Különös revizor volt, senkihez sem hasonlítható: könyvekről, zenéről, önmagunkról, a mindenség titkairól beszélgettünk, két számolás között. De hiszen máris hiányzik, mert tudom, hogy többé nem fogunk beszélgetni már.

Elvesztettem egy szeretett barátot itt. De hiszem, hogy egy barátal több vár rám odaát. Vizontlátásra, Jenő!

Bejámin Judit

MEGKÉRDEZTÜK

Vonyik Istvánné TB-ügyintézőt, hogy...

mit kell tudni a családi pótlék folyósításának változásairól?

1996. április hótól a családi pótlék jövedelemfüggő lesz. Ez azt jelenti, hogy családi pótlékra csak az jogosult, akinek családjában az 1995. évi adóköteles, 1 főre jutó nettó jövedelem nem haladja meg a 19 500,-Ft-ot, ill. egyedülállók esetében a 23 400,-Ft-ot. A jövedelemtől függetlenül jár továbbra is a családi pótlék a három- és többgyermekes családoknak, továbbá annak, aki háztartásában tartósan beteg gyermeket lát el.

A jövedelem igazolásához szükséges adatlapokat folyamatosan küldjük ki a régióközpontokba. Kérjük, hogy a mellékelt útmutatót mindenki figyelmesen olvassa el kitöltés előtt, elkerülendő a későbbi tévedéseket.

Megkérdeztünk egy ellenőrt:

mit csinál?

Ellenőriz. Kontrollál, revideál.

Előbb keres, kajtat, kurrentál, szimatol, kurkász, nyomoz, fürkész, böngész, kutat, kórász, mezerél, fitet, vizsgál, bolház, matat, kotorász;

később sejt, gyanít, szagot kap, pedz, alít, megérez, bolygat, fesseget, bizgat, firtat, utána jár, piszkál, macerál, zargat, szekál, vegzál, abajgat, turkál, vájkál; bányászik, bűvárol, felderít;;

végül egzaminál, kritizál, számonkér és kioktat.

egy ellenőr

SZEMÉLYI HÍREK

Új munkatárs

Mándy Gábor könyvtáros Szerzeményezési és feldolgozó osztály.

Nyugdíjba vonulás

Deák Mária könyvtáros (XVIII. ker.), Bicskei Mária könyvtáros (XIV. ker.).

Újszülöttek

Dobi Sándoménak (VIII. ker.) Sándor, és

Nagy Ljudmillának (XIII. ker.) Angelika nevű gyermeke született.

A szülőknek és a gyermekeknek jó egészséget kívánunk!

Pobori Ágnes felelős szerkesztő
Gujgiczer Imréné, Havas Katalin,
Hucskóné Kovács Mária, Kapuvári Zsuzsa
Szatmári Istvánné, Szecsei Lászlóné
Vargáné Vida Emília

Felelős kiadó: Kiss Jenő főigazgató

Megjelenik havonta

Ára: 10.-Ft

Előfizetési díj egy évre 120.-Ft

Készült a FSZEK sokszorosítóiban

Táskaszám: 96/66

Eng. szám: III/UHB/30/1981

ISSN 0139-1917